

[Alfred Jensen.]

Ændringsforslag til Regeringens andet Lovforslag om en Regulering af Dagpengesatserne pr. 1. December gaar ud paa, at denne Lov ikke gælder fra 1. December, men derimod fra 1. Oktober. Vi finder, at det er ganske urimeligt, at de arbejdsløse, som har de vanskeligste Forhold, skal vente længere med at faa nogen Erstatning for Dyrtiden end de, der har Lønninger. De har ventet, ganske vist ikke i Maaneder, men dog saa mange Dage, at deres Forhold derved bliver yderligere ringere i Sammenligning med de arbejdendes end tidligere. Prisstigningen, som vi har taget Stilling til her, blev konstateret i den første Uge af Oktober, altsaa ved vi, at de arbejdsløse har maattet afholde de større Udgifter i hele denne Periode.

Det er derfor, vi foreslaar, at de arbejdsløse faar de Penge, som denne Lov vilde give dem, hvis den fik tilbagevirkende Kraft til 1. Oktober, saaledes at de vilde faa samtlige disse Penge udbetalt nu op til Julen. Ikke alene giver vi de arbejdsløse Mulighed for at faa Erstatning for de forringede Vilkaar, de har haft i de 2—3 Maaneder, men vi giver dem samtidig Mulighed for at faa en Ekstraskilling op til Julen. Hvis Forslaget vedtages som af Regeringen foreslaaet, bliver det ret sparsomt, idet de, der kan faa mest, ikke faar stort over 12 Kr. Hvis man derimod vedtog vort Ændringsforslag, vilde det betyde, at der blev 36 Kr. mere til dem, der faar mest. Jeg vil derfor anbefale, at man besinder sig endnu en Gang, inden man stemmer om Regeringens Lovforslag, at man endnu en Gang overvejer, om det ikke er berettiget, hvad vi her har foreslaaet, og stemmer for dette vort Ændringsforslag.

Hvad de to Ændringsforslag angaar, der er stillet af Udvalgsflertallet til Regeringens andet Lovforslag, kan jeg sige, at vi kan slutte os til disse to Ændringsforslag. Vi nærer ganske vist nogen Betænkelighed ved Ændringsforslag Nr. 2, der stiller et Beløb paa 100 000 Kr. til Raadighed for Ministeren.

Da jeg havde Ordet ved første Behandling, gjorde jeg opmærksom paa, at der kunde være Vanskeligheder for visse Kasser ved at udnytte denne Lov. Nu ser vi altsaa, at det faglige Køkkenpersonale har henvendt sig og dokumenteret, at denne Kasse ikke er i Stand til at udnytte Loven, hvis der ikke bliver givet et ekstra Tilskud, og det foreslaas nu afholdt af disse 100 000 Kr. Men er Ministeren, er Udvalget sikker paa, at der ikke findes Kasser, der er stillet lige

saa daarligt som det faglige Køkkenpersonales Kasse, som ikke vil være i Stand til at yde Medlemmerne den Hjælp, som Loven hjemler dem, saafremt der ikke ydes dem Tilskud? Det er jo muligt, at der findes Kasser, der ikke har været saa rask paa Sokkerne, at de er mødt op hos Udvalget med deres Regnskaber og har gjort deres Besværinger gældende. Jeg er derfor ikke sikker paa, om dette Beløb ikke burde være større, og jeg vil henstille til Ministeren, at han overvejer endnu en Gang, om det ikke skal forhøjes. Selv om det forhøjes til 500 000 Kr., betyder det ikke, at Ministeren skal bruge de 500 000 Kr., men at han har Raadighed over Midlerne, hvis det skulde blive nødvendigt.

Endelig har vi af Udvalgsbetænkningen set, at man indstiller vort eget Lovforslag til Forkastelse. Det kommer ikke som nogen Overraskelse for os, men jeg vil alligevel henstille til Tingets Medlemmer ikke at følge Udvalgets Indstilling paa dette Omraade, men i Stedet for vedtage vort Lovforslag og ogsaa stemme for de andre Ændringsforslag, vi har stillet, saa vilde der være Mulighed for at bevare de arbejdsløses Levestandard, og det synes jeg at jeg har opdaget, at Flertallet i dette Ting er interesseret i.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg takker Udvalgsflertallet for det Standpunkt, man har indtaget til de tre foreliggende Lovforslag.

Til det ærede Medlem Hr. Ejnar Kjær skal jeg nøjes med at sige — i øvrigt noget af det samme, som det ærede Medlem Hr. Rager sagde, men maaske med lidt andre Ord: Er det Mening, at Nedskaeringen denne Gang ligesom i Aarene 1926—29 skal begynde ved de fattigste? Det tror jeg ikke kan være Mening; det er i alt Fald ikke Regeringens Mening, og vi anser det heller ikke for at være nogen absolut Nødvendighed, at vi nu skulde begynde dér. At vi efterhaanden kan komme til at maatte gøre adskilligt paa Grund af svigtende Økonomi, er der ingen, der kan være blind for, men at begynde dernede, ved Bunden, dér, hvor man begyndte i Ministeriet Madsen-Mygdals Tid, synes jeg ikke der for os er nogen som helst Anledning til.

Spørgsmaalet om de Kasser, der har en Gennemsnitsaarsindtægt paa mere end 3 500 Kr., omtalte det ærede Medlem Hr. Ejnar Kjær ogsaa, og han hævdede det Standpunkt, at man burde gaa bort fra at give Tilskud til disse Kasser. Hvis det ærede Medlem nu havde gjort det, jeg